

ROTT GARDE

ROTTUNGDOM

OM PRAKTIKANTENE s. 8-9

PRUDENCE

For en stund sida var rocke-gruppa Prudence i Oslo og spilte på bl.a. Club 7 og på Studenterkroa. Trønder-rocken slo bra an, mye folk kom for å høre på Namsosingene som lagde mye moro og spilte bra musikk. Røde Garde intervjuet noen av dem i en pause da de spilte på Kroa.

– Den musikken dere spiller har blitt kalt for trønder-rock, hvorfor det?

– Ja, for det første kommer vi jo alle sammen fra Namsos i Nord-Trøndelag. Men vi har utvikla en stil som delvis bygger på at vi henter mye fra folke-musikken fra Trøndelag, og også at vi bruker en del instrumenter som ikke er så vanlige i rocken. For eksempel bruker vi mye trekkspill, noe som forresten The Band i USA har brukt lenge. De har vist at det er et bra instrument også for rocken.

– Dere spiller som profesjonelle musikere.

– Ja, vi begynte jo som amatører. Den første turneen vår foregikk på sparkstøtting og forsterkerne var ombygde gamle radioer. Nå har vi ganske bra

utstyr, men det er dyrt. Selv om den første LP'en vår har solgt ganske bra, må vi spille 6 dager i uka for å få nok til å leve av og betale utstyret.

– For noen år sida da det var ganske mange band rundt omkring, var det mange som hadde trøbbel med managere som tok mesteparten av pengene som ble spilt inn. Hvordan er det nå?

– Nei, manageren vår er i alle fall OK, vi har ikke hatt noe trøbbel. Det er klart at når vi drar på turneer, som f.eks. da vi var i over 40 steder i Nord-Norge før jul, klarer vi ikke å legge opp dette sjøl, da må vi ha folk til å hjelpe oss.

– Dere bruker bare engelske tekster?

– For det første er det mye vanskeligere å lage en norsk tekst som klinger bra enn en engelsk. Vi jobber med å lage

norske tekster, men synes ikke at vi har klart det bra nok ennå til at vi vil satse på det. Dessuten er vi forespeilet lansering i utlandet, bl.a. i England, så den neste LP'en vår som skal spilles inn i mai vil også bare få engelske tekster.

– Politikk i visene?

– Hvis det er politikk i visene våre så er det veldig konkret, f.eks. så er en av visene tilegnet arbeiderne på et sagbruk hjemme i Namsos. Det ville være umulig for oss som profesjonelle å satse på politiske viser.

– Har dere noen teori om hvorfor gammalrocken har blitt så populær igjen?

– I et par år nå så har det vært sånn at en skal sitte stille i en krok med oya igjen og digge musikken. Musikken har vært laga for det, og folk likte det en stund.

Jeg tror folk begynner å bli alvorlig lei av dette. Folk har lyst til å være aktive, være med musikken, og gammelrocken er veldig fin sånn. Du kan danse, hoppe og skrike så mye du vil, det er en del av musikken.

Det at denne musikken har blitt populær igjen gjør også at det begynner å gro opp lokale popband sånn som det var for en del år sida før diskotekene slo igjennom. Denne nye musikken krever ikke så flott utstyr, og det er mer moro å spille.

— Planer?

— Foreløpig å reise rundt og fortsette å spille, samtidig som vi forbereder innspillinga av den nye LP'n.

TIL RØDE GARDE

EGEN UNGDOMSGRUPPE I BERGEN JERN OG MET

Ungdommen i Bergen Jern og Metall avd. 5 har starta si eiga ungdomsgruppe. Eit interimstyre har arbeida med å starte ei gruppe frå mai i fjor. Dette styret innkalte så til konstituerande møte den 23. januar. På møtet var det store diskusjonar om kva gruppa burde gjera. Det var einskap om at vi skulle ta opp lærlingane sine interesser. Særleg er dei misnøgd med at dei må gå på kveldsskule to ganger i veka, i staden for å fylgje lærlingelova som seier at dei skal gå på dagskule. Rett nok får dei fri tre timar dei dagane dei går på kveldsskule, men det er likevel hardt å stille på skulen etter å ha gått på jobben om dagen. Dessutan vert det ei lite effektiv fritid å ha fri frå klokka 13 til klokka 16 desse dagane.

Elles arbeider gruppa nå med å arrangere ein hyggekveld med dans for ungdommane og vi satser på å bygga opp studiesirklar for ungdommane. Interimstyret hadde på førehand sendt ut eit spørjeskjema for å få greia på kva ungdommane var mest interessert i. Blant dei som svarte på dette var det også stor interesse for å sette i gang studiesirklar om miljøet på arbeidsplassane. Diverre vart ikkje spørjeskjemaet så godt spreidd rundt om fordi ein brukte tillitsmennene til å spreia det og dei var ikkje alltid like flinke til å få det ut. Men på dei arbeidsplassane der det var kommet ut, var oppslutninga god.

Det har vore ei ungdomsgruppe før i fagforeninga. Ho vart lagt ned. Vi vonar at det ikke går likeeins med denne. Vi har i alle fall lært ein del av dei feila som vart gjort tidlegare og er klår over at arbeidet ikkje blir lett. Arbeidet er kommet godt i

gang på ein del område, særleg med lærlingesaka og byggjer vi arbeidet opp rundt denne, trur jeg at ungdomsgruppa vil feste rot blant ungdommane i Bergen Jern og Metall.

Kamerat i Bergen

»MOTKULTUREN»

»Motkulturen» kalles en bevegelse som begynner å spre seg rundt i Norge nå. Utgangspunktet er anti-kapitalistisk. Man vil bl.a. skape en »undergrunnspress» som motvekt til forlagsmonopolet. I stedet for å benytte de vanlige kanalene lager man f.eks. ei lita avis, hvor man trykker dikt, noveller, artikler, tegninger, osv. Kort sagt: Man lar folket få utfolde seg og folkekulturen blomstre. De fleste av disse bladene praktiserer ei linje uten refusjoner. Eneste unntagelse er mørkeblått/brunt stoff. Mange påstår at dette er overdreven liberalisme. Men også under sosialismen vil jo ikke meningsbrytninger bli sensurert vekk. Sannheten (og sosialismen) vil seire likevel.

Den eneste gruppe på venstresida som til nå har sluttet aktivt opp om denne bevegelsen er anarkistene. Det beklagelige er at ml-bevegelsen og også Profil fullstendig har ignorert den. Jeg har ikke sett et eneste ord i f.eks. Røde Garde om saken. Svært få ml'ere har skrevet i disse bladene, selv om spaltene står åpne. Jeg kan ikke skjønne hvorfor. Også ml-bevegelsen må være tjent med motkulturen, som har som mål å »knuse forlagsmonopolet». Også ml'ere må være tjent med at det »frie» ordet blomstrer, at vi forsvarer trykkefriheten.

Hvis begrunnelsen for ikke å delta i motkulturen er at anarkistene dominerer, så er det et syltynt grunnlag. Motkulturen er jo ganske enkelt frontpolitikk. Front mot kapitalismen. En del av disse bladene støtter da også Kulturfronten. Og selv om anarkistene dominerer nå, så skyldes det nettopp at ml'ere og andre folk på venstresida har vært for slappe.

Så konklusjonen min blir:

Ml'ere må benytte spalteplassen i disse motkulturelle bladene. Hvis det ikke finnes noe slikt blad på ditt sted så begynn å trykke selv. Begynn med ei lita stensildiktsamling f.eks. Dette vil den revolusjonære bevegelsen tjene på.

Anton og Nilsstjerne

Solidaritet

ANTI-IMPERIALISTISK TIDSSKRIFT

er det nye navnet på «Den 3. verden», bladet som bringer anti-imperialistisk stoff fra hele den såkalte tredje verden.

Som kjent er støtten fra NORAD til tidsskriftet nå falt bort, og det krever ekstra innsats av egne og de som støtter bladet sine krefter.

Mener du at vi trenger SOLIDARITET? Den beste støtten du kan gi, er å melde deg som kommisjonær for å spre bladet på din skole, arbeidsplass eller organisasjon.

I hvert fall kan du tegne et abonnement. Bare 8 kroner for et helt år (5 nummer).

Tidsskriftet SOLIDARITET, Langes gate 5, Oslo 1. Postgiro 20 66 55.

ANERKJENN PRR!

Fredag 9. mars arrangert FNL-gruppa i Drammen åpent møte med tilslutning fra AUF, SF, SFU, AKP(m-l) og SUF(m-l). Møtet vedtok følgende resolusjon:

Vi støtter det vietnamesiske folket fullt ut i deres kamp for frihet, fred og nasjonal sjølstendighet. Samtidig ønsker vi det vietnamesiske folket hjertelig til lykke med de seirer de til nå har vunnet over USA-imperialismen og deres lakeier i Saigon, og håper på en endelig fred og gjenforening av Vietnam kan bli nær forestående.

Vi krever at USA/Thieu må overholde fredsavtalen, og at Den norske regjeringen nå må vise sin uforbeholdne støtte ved å anerkjenne PRR (Sor-Vietnams provisoriske revolusjonære regjering).

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 6179, Etterstad, Oslo 6.
Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 12 pr. år.
RØDE GARDE kommer ut med 9-10 nr. i året.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe
Trykt hos A/S Duplotrykk 1973.

hva pønsker Nixon på ?

»Tortur i nord-vietnamesiske fangeleirer», skriker Nixon om dagen. Hvorfor skulle Nord-Vietnam torturere krigsfangene sine? Det greieste hadde vel da vært å plassere de amerikanske fangene i sykehus, så hadde de blitt bombet i hjel av sine egne. Det rødmalte korset på taket til sykehusene var nemlig ett av yndlingsmålene til mennene ved bombesikteren i de amerikanske B-52 flyene.

Nei, her må det ligge noe under.

Det er noe rart med den propagandaoffensiven Nixon har satt i gang om tortur i Nord-Vietnam. For det første har vi jo ennå tilgode å se et eneste sår på en amerikansk soldat som kan bevise noe slikt, foreløpig er det bare amerikanske offiserer som står fram og – gjør sin »plikt»?

Samtidig med meldingene om tortur sies det i TV at dette skal ha fått mange av representantene i den amerikanske kongressen til å skifte mening, de

vil ikke lenger stemme for å bevilge penger til alt amerikanerne har ødelagt i Nord-Vietnam.

Det har også skjedd en del andre ting som ikke har fått fullt så stor spalteplass i Dagbladet og Aftenposten. F.eks. har Nixon nettopp gjennomført gigantiske bombetokter i Kambodsja, ikke langt fra Vietnam. Tusenvis av lik kledd i sør-vietnamesiske fangedrakter er dessuten funnet drivende i havet utenfor Vietnam. Nixon skulle vel ikke prøve å dekke over dette?

Samtidig vet vi en del annet. »Hvis ikke Nord-Vietnam slutter å bryte avtalen nå», sier Nixon og Thieu, »så kan det bli nødvendig å gjenoppta bombingene».

Hvorfor kommer dette nå ?

Hva pønsker Nixon på?

RØD UNGDOM skal gi ut et blad for folk i ungdomsskolealderen. Det har vist seg at Røde Garde ikke godt nok dekker de behovene ungdommen i denne alderen har.

Første nummer vil komme i mai, ellers har vi tenkt å lage ca. 6 nummer i året. Vi kan sjølsagt ikke si hva bladene framover kommer til å inneholde, bladet skal utvikle seg etter som ungdommen sjøl trenger det. Men vi kommer til å fortelle om Rød Ungdoms meninger, prøve å samle stoff som kan hjelpe ungdommen til å få kjennskap til virkeligheten som borgerpressen så effektivt sminker opp, og ta opp aksjoner, fritidsproblemer etc.

Alle som vil kan selge bladet. Det eneste kravet vi stiller er at dere må betale for de bladene dere får. Bladet kommer til å koste 50 øre. Bestillinger kan sendes til Røde Garde.

ABONNER !

PÅ RØDE GARDE

STORTINGET GJØR DET !

RIKTIGNOK BARE I ETT EKSEMPLAR
MEN DET BLIR SIKKERT FLITTIG
BRUKT.

EN TING BØR DU HA FELLES MED
GUTTA PÅ TINGET, ABONNER PÅ
RØDE GARDE !

ABONNEMENT KOSTER KR. 12,- pr. år.
OG BETALES INN PÅ POSTGIRO
20 60 68

STREIK PÅ SOGN YRKESKOLE

Yrkesskolen på Sogn har ialt 1800 elever, lærere og ansatte. Den provisoriske kantina rommer knapt 180. Det finnes ingen lesesal for elevene og gymsalen er egentlig et verkstedslokale med sementgulv. Rom for lærerne mangler og det er ikke noe bibliotek til hjelp for undervisningen.

Den 29. mars gikk elevene ved Sogn yrkesskole til 2 dagers streik. Både rektor, lærerne og funksjonærene ved skolen sluttet seg til streiken.

Bakgrunnen for streiken var at planen for videre utbygging av skolen ble nedstemt med 20 mot 15 stemmer i Oslo skolestyre. Det planlagte 3. byggetrinn for yrkesskolen skulle blant annet inneholde de rommene som er nevnt ovenfor. Skolestyret vedtok i stedet å anbefale et bygg som bare er halvparten så stort som det som tidligere var planlagt.

Hovedargumentet for å stoppe bygginga av det planlagte velferdsbygget var at skolen var blitt for stor, men likevel vedtok skolestyret å ta opp 6 nye klasser på skolen til høsten. Hvor er det blitt av logikken her?

Streiken førte til at saken fikk bra dekning i både presse, radio og TV. Det gjorde sitt til at folk ble oppmerksomme på elevenes og de ansattes problemer.

2-årig grunnskole gir

eksamenspapirer uten verdi!

I Oslo er det forsøk med »toårig videregående» skoler. Det er en oppfinnelse sprunget ut av »Steen-komiteen» – en komite som har laget lange utredninger om hvordan hele skolesystemet etter ungdomsskolen skal være i framtida. Til sammen er det flere enn 100 elever i Oslo som går på den nye forsøkskolen. Det er bra det drives forsøk, vi er sannelig ikke fornøyd med de skoletilbud som finnes. Men vi må jo spørre oss sjøl hva disse skolebyråkratene mener med forsøk, når følgende skjer: Mange av disse linjene på det toårige videregående kurset gir ingen som helst kompetanse. (Kompetanse er noe som gir deg muligheter til å utdanne deg videre, eller få jobb. Eks.: Handelsskole gir deg kompetanse til å få en kontorjobb. Gymnasene gir deg kompetanse til å begynne på universitetet osv.) Har du f.eks. gått sosiallinje på den toårige skolen – har eksamenspapirene du da

Fra streikemøtet i skolegården.

sympatiststreik på Elvebakken

Dagen etter at Sogn yrkesskole hadde gått til streik, kalte elevrådet ved Elvebakken yrkesskole i Oslo inn til allmannamøte. Her ble det vedtatt at skolen skulle gå til sympatiststreik fra klokka ti og ut dagen. Etter allmannamøtet gikk alle elevene opp i kantina. Her diskuterte de streiken og kom fram til at de skulle lage en løpeseddel som alle sammen skulle

være med på å dele ut rundt om i byen, under streiken. Rektor ville ikke gi tilatelse til å trykke løpeseddelen. Han ville ikke ha så mye »publisitet om denne saken», så elevrådet gikk et annet sted for å trykke den.

Elvebakken yrkesskole har i likhet med Sogn, i lengre tid kjempet for å få velferdsrom på skolen. Men kommunen

stiller yrkesskolen langt bak i køen når pengene deles ut. For et år siden okkuperte elevene på yrkesskolen sammen med ungdom fra distriktet, Hausmannsgt. 26 for å få det til velferdsformål (se tidligere nr. av Røde Garde). Men kommunen rev huset ned foran nesa på elevene. I dette området er den framtidige Hausmannslinja (sterkt omstridt motorveg) planlagt så her ville ikke kommunen

ha noe velferdsbygg!

Oslo kommune tar feil om de tror at yrkesskoleelevene på Sogn og Elvebakken gir opp kravene sine om velferdsbygg på grunn av noen vedtak i skolestyret. Elevenes og lærernes krav er rettfærdige derfor vil nok kommunen få høre mer fra dem. Yrkesskoleelevene får stadig bredere støtte fra andre utdanningsøkende og fagorganiserte.

Anne

Elev på Elvebakken

BASISGRUPPE PÅ HYTTETUR.

Basisgruppa på Foss dro på hyttetur i helga 24.-25. mars. Turen var åpen for alle på skolen, men bare 20 var med. Det var mange flere som sa de ville være med, men som påstod at »de kjente så få» at de ikke turde være med. De skal være med neste gang, når de nå har fått høre hvor all right vi hadde det og hvordan vi ble godt kjent med nye folk.

Av de som dro på turen var det en del som hadde ganske god greie på loven om det nye gymnaset fra før, men det var også flere som ikke hadde hørt om den en gang. De fleste hadde kjøpt heftet som Norges Gymnasiastsamband har gitt ut, »Om lov om gymnaset», dagen i forveien og utgangspunktet for diskusjonen var dette heftet.

Vi delte oss inn i 3 grupper og hadde en times diskusjon. I fellesskap etterpå kunne vi bare konstatere at gruppene hadde kommet fram til det samme: Loven må trekkes tilbake!

Av enkelttiltak i loven som vi var imot var det først og fremst normerte prøver og audiovisuelle hjelpemidler (båndopptaker etc.) på bekostning av lærerne.

Etter diskusjonen om hva loven konkret innebar for elever og lærere, gikk vi inn på hvordan vi skulle legge opp kampen på skolen. Den første ideen som meldte seg var å lage et teaterstykke. Dette fant vi imidlertid ut ville ta for lang tid og at vi da ikke ville fått mobilisert resten av skolens elever til kamp før loven var ferdigbehandla i Stortinget. Det vi kom fram til da var at vi først måtte ta kontakt med lærerne og undersøke mulighetene for felles aksjoner. Vi gikk også inn for å få f.eks. 3 timer en dag til å diskutere

loven. Vi valgte så et arbeidsutvalg på 5 som skulle virke som en daglig ledelse.

Da møtet ble heva, var det straks topp stemning. Flere folk bidro med kultur. Instrumenter var det nok av, gitar, fløyter, tam-tam-trommer og selvfølgelig bord og gulv! To stykker holdt også en utmerket konsert for 2 kammer! Ellers gikk det i anti-EEC-sanger og gamle Beatles-viser. Festen holdt på langt utover natta.

Søndagen ble minst like vellykka. Noen sov riktignok til et stykke ut på dagen, men de fleste brukte dagen til å gå på tur, spille kort eller til visesang. Vi danna også en kraftig heiagieng til et skirenn som et musikkorps holdt på stedet.

Hvis det enda er tvil: Turen var 100 % vellykka!

NB! For de som har lyst til å prøve på et lignende opplegg, så har de fleste fagforeninger hytter som de leier ut!

NEI TIL
NORMERTE
PRØVER!

BOIKOTT AV NORMERTE PRØVER PÅ STEINKJER U-SKOLE!

Torsdag 8. mars gikk 80 ungdomsskoleelever til en 2 timers boikott av normerte prøver. Det var hovedsakelig 9.-klassinger som samla seg i skolegården med transparenter under paroler som: Boikott normerte prøver, Enhet lærer-elev, Samla står vi sterkest og Stå samla bak kravet.

Aksjonen ble planlagt og gjennomført på kort varsel. Dagen før, i den første timen, fikk 9.-klassene beskjed om at de ville få normert prøve i norsk sidemål i de to første timene dagen etter. En aksjonskomite på 20 ungdomsskoleelever ble dannet i første friminuttet. Den fikk laga en løpeseddel som forklarte hva normerte prøver innebar for elevene og en oppfordring til å boikotte dem. Løpeseddelen ble så spredd til elevene i langfriminuttet samme dag. Skolens ledelse fikk tak i

løpeseddelen og fikk de fleste lærerne til å fortelle elevene at løpeseddelen var tvers igjennom løgnaktig og at de som deltok i aksjonen ville bli hardt straffa.

Likevel samla aksjonsledelsen seg etter skolen og vedtok å gjennomføre boikotten på tross av truslene fra skoleledelsen. Møtet oppsummerte at løpeseddelen var blitt godt mottatt av flertallet av elevene, og at det var store muligheter for å gjennomføre en vellykka aksjon. Aksjonsparoler ble diskutert og vedtatt. Det ble lagt stor vekt på nødvendigheten av en samla og enhetlig aksjon. Det ble også laga en ny løpeseddel som sa at trusler fra ledelsen om utvisning og nedsatt oppførselkarakter bare er tomme ord hvis elevene står samla.

Dagen etter (torsdag) samla hele ak-

NÅ vi finne oss i kjedelige lærebøker

»Denne boka er så kjedelig at det er til å dø av!» Denne setningen hører en nokså ofte på skolen blant elever – og blant lærere. De fleste skolebøkene som blir brukt i ungdomsskolen i dag er skrevet og bygget opp så kjedelig at det er svært vanskelig å få elevene til å synes at det er gøy å lære noe. Å lære noe nytt, f.eks. et språk skulle jo egentlig være gøy og spennende. Men for mange er det et ork.

Jeg tror at skolebøkene må ta sin del av skylda for det. Ta f.eks. en engelsk-bok som er mye i bruk i grunnskolen i engelsk: Modern English – den går fra 5. klasse og helt opp til 9. klasse. Alt de bøkene dreier seg om er en prektig familie, the Scott family, med mor, far og to barn, sjølsagt ei jente og en gutt. Mor er hjemme, lager mat, steller huset, holder orden på familien osv. osv. Far går på jobben, tjener penger og gjør det en ideal-far skal gjøre. Barna går på skolen, de gjør leksene sine, sitter og ser på TV

med familien, går på fotballkamper, drar på ferie med mor og far. Alle har de det så hyggelig. Det er ingen som har problemer. Ikke mor, ikke far, de har aldri noen uoverenstemmelser. Barna krangler aldri, de har ingen problemer med seg sjøl.

Tenk dere til å lese om the Scott family i 5 år. Er det noe rart at engelsk til slutt blir kjedelig? Læreren må være tryllekunstner for å gjøre engelsken morsom. Eller han må jobbe seg i hjel for å lage et helt eget opplegg. Er det ikke på tide at vi begynner å reise krav om lærebøker som er OK? Det må være mulig å lage lærebøker med historier som vi kjenner oss igjen i, som vi synes er morsomme! Bør ikke elevene og den vanlige lærer snart få et ord med i laget? Jeg er sikker på at det er like ille på gymnasene og i andre slags skoler. Skal vi finne oss i det? Vil gjerne høre hva andre mener.

Kari

ÅPENT HUS PÅ BORGEN SKOLE

Her på Borgen skole i Asker har vi et ganske bra utvalg av aktiviteter i fritida. Hver mandag har vi »åpent hus» på skolen. Det varer i 2 1/2 time, fra 18.30 til 21.00. Der kan vi danse og spille sjakk, kort, bordtennis, kurong o.l.

Vi har også fritidsaktiviteter hver for seg, som f.eks. bridgeklubb, sjakk-klubb, frimerkeklubb jentekor, viseklubb, småsløyd og bilbaneklubb. I disse klubbene hender det heldigvis av og til at foreldre melder seg som instruktører. Vi skal også begynne med gymaktiviteter snart. Vi som sitter i elevrådet regner med stor oppslutning om ting som vektløfting, bordtennis og forskjellige ballspill.

I tillegg til dette har vi en 5-6 skolefester i året.

Ungdomsskoleelev.

sjonskomiteen seg med transparenter og megafon for første time. Ca. 350 elever samla seg i skolegården og støtta aksjonen. Etter et kvarter av første time kom rektor ut for å hindre aksjonen og for å splitte aksjonsledelsen fra elevene. Han kom med trusler om at de som boikotta de normerte prøvene ikke kom inn på gymnaset, at noen av elevene som stod i ledelsen ville bli utvist, og at alle elevene som deltok ville bli notert for skulk. Rektor hissa seg voldsomt opp, men aksjonsledelsen oppfordra hele tiden til å fortsette boikotten. Rektor tok da fatt i 5 av lederne og tok dem med på kontoret. Dette førte til vakling og usikkerhet blant elevene og flertallet ga da etter for truslene fra rektor.

Men ca. 80 elever, for det meste 9.-klassinger, fullførte boikott-aksjonen.

Det kan også nevnes at en del av elevene hadde melding fra foreldrene om at de skulle ha fri for å delta i aksjonen.

Aksjonen viste at det vil bli vanskeligere å gjennomføre normerte prøver på Steinkjer ungdomsskole i framtida.

Hilsen fra Steinkjer.

GYMNASIASTOPPRØR I FRANKRIKE

Torsdag 22. mars streiket og demonstrerte mer enn 200 000 gymnasiaster og studenter over hele Frankrike. Uroa på franske gymnas og universiteter har vært meget sterk i den siste tida. Stadige streiker og demonstrasjoner som nådde sitt foreløpige høydepunkt 22. mars. Årsaken til uroen: En lov som skal gjøre det umulig for ungdom under utdanning å søke utsettelse på militærtjenesten. Denne loven begynte å bli forberedt under den voldsomme uroen i Frankrike i 1968. Mai-opprøret i -68 begynte på universiteter og gymnas, det ville da ha vært meget bra for Pompidou (president i Frankrike) å kunne innkalle de mest opprørske og ledende »uroelementene» til militærtjeneste. Det er dette som er hensikten bak loven, blir det uro blant fransk ungdom igjen, kan de opprørske kjøres inn i det militære.

Den herskende klassen i Frankrike skjelder for et nytt mai-68. Derfor tar de sine forholdsregler. Den franske ungdommen har gått til stormangrep mot loven. De har lovet å ikke gi seg. Mange av slagorda fra -68 dukket opp igjen i demonstrasjonstogene. Det samme gjorde

CRS, terroristiske franske politistyrker, som sørget for å lage blodbad under demonstrasjonen i Paris.

Det er en samlet fransk ungdom som står bak motstanden. På alle gymnas hvor det ble streiket var streikeprosenten mellom 80 og 100%. I oversikten som sto i den franske avisa »Le Monde» kunne én se at det hadde vært uro i omtrent hver eneste fransk by. Det er også full enhet mellom organisasjonene på venstresida i kampen mot »Debré-loven». Det lover godt!

praktikantene

For å komme inn på noen av skolene innen helse- og sosialvesenet kreves det at en har forpraksis. Det gjelder Barnevernsakademiet, Arbeidsterapiskolen og sosialskolene.

Felles for alle praktikantene er at de mangler retningslinjer for hva praksisen skal være og har ingen eller svært lav lønn. Gjennomsnittslønna ligger på ca. 400 kr. i måneden, det vil si 2–3 kr. pr. arbeidstime. Fordi bare 20–25 % av søkerne kommer inn på skolene hvert år er framtida for usikker for mange til at de tør ta opp vanlige banklån. Statens lånekasse yter verken lån eller stipend til praktikantene fordi de ikke har status som ungdom under utdanning til tross for at praksisen er en nødvendig del av utdanninga.

Mange daghjem er i dag absolutt avhengig av praktikantenes arbeidsinnsats. De får for lave bevilgninger til å ansette et forsvarlig antall utdannet personell og er i stedet tvunget til å utnytte den billige arbeidskrafta til praktikantene for at daghjemmet fortsatt skal være i gang. For praktikantene betyr det lite eller ingen veiledning i arbeidet og full arbeidsdag med minimal lønn.

Røde Garde har pratet med et par praktikanter i daghjem i Oslo:

ANNE LISE, 20 ÅR.

– Hvordan liker du å være praktikant?

– Jeg synes det er OK, bortsett fra lønna da. Noen steder blir praktikantene brukt som vaskehjelpere, men her blir vi behandlet omtrent på lik linje med de andre ansatte.

Da jeg begynte her fikk jeg utdelt skriftlige retningslinjer som sa hva arbeidet mitt bestod i. Jeg har også fått låne bøker til hjelp i arbeidet av førskolelæreren. Stort sett gjør jeg det samme arbeidet som henne, men jeg har ikke ansvar for ungene.

Det er flere andre praktikanter her også. Vi er med på personalmøtene, men av og til har vi egne praktikantmøter når det er problemer vi trenger å diskutere oss imellom.

– Hvor mye tjener du?

– 500 kroner i måneden. Det er umulig å leve av det så lønna er nesten bare symbolsk. Det er temmelig bittert å måtte jobbe for

Nærmere opplysninger om Praktikantenes Landsorganisasjon kan fås ved å skrive til NRKs barnehage, Gydas vei 3, Oslo 3, eller til Eli Ån, Fagerlivn. 19, 7000 Trondheim.

så lite når en gjør omtrent samme arbeid som folk som tjener 4–5 ganger så mye.

– Har du lån ved siden av da?

– Nei, vi får ikke lån i Statens lånekasse vet du. Selv om vi holder på med utdanningen vår, blir vi ikke sett på som ungdom under utdanning. Vanlige banklån blir for dyre for de fleste.

Jeg bor hjemme hos foreldrene mine og får økonomisk støtte av dem. De første månedene av praksisen min bodde jeg på hybel, hadde spart opp litt penger fra før. Det er ikke særlig hyggelig å måtte være avhengig av foreldrene sine etter at en er blitt voksen, men når det er umulig å klare seg på det en tjener har en ikke noe valg.

– Hvilken skole skal du begynne på etter endt praksis?

– Jeg kommer ikke inn på noen av de aktuelle skolene ennå. Jeg må ta noen deleksamener i artium først, norsk, historie og engelsk. Dessuten synes jeg selv at det er viktig med *allsidig* praksis før en begynner på skolen. Men det lønner seg å vise interesse, derfor har jeg tenkt å søke om å komme inn til høsten.

Jeg håper å komme inn på Barnevernsakademiet eller på barne-

vernslinja på Spesialskolen – kanskje helst det siste, jeg kunne godt tenke meg å jobbe på et barnehjem.

– Er du medlem i Praktikantforeninga?

– Ja, jeg tenkte mye på hvorfor ikke vi praktikanter fikk lån og stipend som andre under utdanning, så da jeg hørte at Praktikantforeninga blant annet jobba med dette, ble jeg med.

Jeg tror på organisering, det er lønnsomt for den som jobber, sammen har vi mulighet til å få bedret situasjonen vår.

INGVALD, 20 ÅR.

– Hvordan reagerer foreldrene på at det er en «onkel» i barnehagen?

– Her i NRK er de vant til det fra før, men jeg har jobba et par steder som vikar hvor det var noe helt nytt med «onkler», likevel var reaksjonene bare positive. Ungene reagerer overhodet ikke, de vet ennå ikke at denne jobben tradisjonelt har blitt sett på som et kvinneyrke – et syn som heldigvis er i ferd med å forsvinne.

– Hva fikk deg til å begynne med denne utdannelsen?

– Som sagt så som vikar i k barnehager. Jeg det var moro å j jeg fant ut at jeg det. Tidligere ha lærer, men jeg lære bort ting je vil jeg heller jobb

– Hvordan er
– Ca. 900 kr.

SKO

All videreu sosialvesenet. forskjellige s minimumskra en av disse skikkelig besk SOSIALSKO Sosiallinja: 3 ex.art. i fagen Barnevernlinj institusjonsle Krav: Realsk institusjon fo BARNEVERI Utdanner til engelsk og hi fylt ca. 20 år. SKOLEN FO (ved Statens med høyeste års praksis hv

organiserer seg

2.-3. desember 1972 ble Praktikantenes Landsorganisasjon stiftet. Tidligere hadde det vært enkeltstående grupper i Oslo, Bergen og Trondheim, men uten noen fast kontakt seg imellom. Det førte til at de la opp forskjellige linjer for arbeidet sitt. Et par av gruppene arbeidet for at praktikantene skulle bli godkjent som ungdom under utdanning med rett til lån og stipend, mens den tredje gruppa jobba for å høyne lønna.

Nå har Praktikantforeninga kommet fram til et arbeidsprogram som forener disse to linjene. De har stilt 3 krav:

- En fastsatt minstelønn på kr. 1200
- Faste retningslinjer for hva praktikantene skal få vegledning i, hvilke rettigheter de har
- Status som ungdom under utdanning med tilgang på lån og stipend.

Praktikantene er ikke bare i en læresituasjon, de er nødvendig arbeidskraft på de stedene de jobber, derfor forlanger de skikkelig lønn for arbeidet sitt. Samtidig vil de ha krav på å få fullføre utdannelsen de har begynt på derfor krever de å bli godkjent som ungdom under utdanning.

At praktikantene krever både høyere lønn og status som ungdom under utdanning har vært årsak til mange misforståelser. Den viktigste grunnen til at de vil ha status som ungdom under utdanning, er at de ønsker å bevare praksisen som en nødvendig del av forutdannelsen. I det siste har det vært forsøk fra statens side på å gjøre praksisen

frivillig, men praktikantene mener at praksistida er en uhyre viktig del av utdannelsen.

I tillegg til dette kommer den økonomiske sida av saken. Minstelønna osv. osv.

Minstelønna på 1200 kr. vil ikke være nok til å leve på etter at skatten er trukket fra — med mindre en bor hjemme. Det er derfor nødvendig at de får tilgang til lån og stipend til å «skjote på» med dersom også de som ikke kan få økonomisk støtte fra foreldrene, skal kunne begynne på en av disse utdannelsene. Alt i alt forlanger de å få det samme å leve for som annen ungdom under utdanning — når en slår nettolønn og lån/stipend sammen.

Mangelen på faste retningslinjer har ført til mye vilkårlighet i behandlingen av praktikantene. En del har fått skikkelig vegledning, mens andre er blitt utnytta som billig vaskehjelp. Dette vil Praktikantforeninga ha slutt på derfor krever de at departementet skal vedta retningslinjer for praktikantenes arbeid slik at de vet hvilke rettigheter de har.

Den siste tida har det grodd opp nye praktikantgrupper i Mosjøen, Hamar og Kristiansand. Praktikanter i Tromsø, Ålesund og Bodø arbeider for å opprette grupper.

Det koster 15 kr. for ett og 10,kr. for et halvt år å bli medlem. Fordi de fleste bare er i praksis 1/2-1 år og det ville være vanskelig å jobbe med utskifting av medlemmer og ledelse så ofte, er det lov å være medlem i inntil ett år etter praktikantjobben.

jobba jeg tidligere i kortere perioder i enkelte jobber, syntes det var bra å jobbe med unger, så jeg ville fortsette med det. Jeg tenkte å bli lærer, men jeg har ikke lyst til å jobbe i barnehager. Lønna er uenig i, derfor har jeg søkt om skattelettelse, men har ikke fått det. Jeg bor hjemme og selv om jeg betaler litt for meg der, så blir det likevel billigere enn å bo på hybel, derfor klarer jeg meg forholdsvis bra.

— Er du organisert i praktikantforeninga?

— Ja.

— Ja.

LENE:

Utdanningen for praktikantene hører inn under helse- og sosialfag. Vi gir her en kort oversikt over opptakskravene ved de ulike utdannelsene det gjelder. Vi understreker at kravene er høye. Søkningsprosedyren er stor, så dere som er interessert i å søke på disse utdannelsene bør ta kontakt med skolen direkte for å få mer informasjon om hva slags forutdanning dere må ha.

PSYKISKE:
 1-årig. Utdanner til sosionom. Krav: Examen artium eller 2-årig. Utdanner til barnevernspedagoger for arbeid som lærer og miljøarbeidere i barne- og ungdomsinstitusjoner. Krav: 2-årig. Utdanner til barnevernspedagoger for arbeid som lærer eller grunnskole, minst 1 års praksis fra heldøgnsarbeid med barn eller ungdom, fylt 19 år.

SAKADEMIET:
 Utdanner til lærere. Krav: Ex. art. eller ex. art. i fagene norsk, matematikk, historie, 1 års praksis på daghjem eller annen praksis med barn, fylt 21 år.

ARBEIDSTERAPEUTER:
 Utdanner til arbeidsterapeuter. Krav: Minimum grunnskole eller høyskole, 1 1/2 års utdanning i forming, 1/2 års praksis hos kvalifisert arbeidsterapeut, fylt 21 år.

PUNKTDEMONSTRASJON 2. APRIL

Mandag 2. april arrangerte Praktikantforeninga i Oslo punkt demonstrasjon utenfor Regjeringsbygget. Sosialdepartementet ble samtidig overlevert lister fra en underskriftskampanje praktikantene har gjennomført til støtte for de tre hovedkrava sine:

— En fastsatt minstelønn på kr. 1200.

— Faste retningslinjer for hva praktikantene skal få vegledning i, hvilke rettigheter de har.

— Status som ungdom under utdanning med tilgang på lån og stipend.

Fordi svært få av praktikantene hadde fått fri fra jobben for å delta i demonstrasjonen var det bare 30-40 stk. som var møtt fram.

NKP mener at Sovjetunionen er et sosialistisk land fordi størstedelen av industrien og jordbruket er statens eiendom.

Men sosialisme er noe langt mer enn statseiendom. I Norge har vi sett at statsbedrifter som NSB og jernverket i Mo i Rana er ideelt for kapitalistene når de sjøl behersker staten. Det avgjørende skillet mellom sosialisme og kapitalisme er at under sosialismen har folket makta. Arbeiderklassen kontrollerer staten gjennom det sosialistiske demokratiet.

Bare ved å undersøke om det virkelig er folket som styrer politikken i Sovjet, kan vi avgjøre om det er sosialisme eller kapitalisme der. Den statlige eiendomsretten alene kan ikke si oss noe som helst om dette. Vi må klargjøre tre spørsmål:

- Fører Sovjetstaten en politikk som tjener verdens folk, eller tjener den borgerskapet i Sovjet og imperialismen internasjonalt?
- Er det demokrati for folket i Sovjet og undertrykking av borgerskapet?
- Hvis Sovjet i dag er kapitalistisk, hvordan har overgangen fra det tidligere sosialistiske Sovjetunionen til dagens kapitalisme skjedd?

I dette nummeret av Røde Garde vil vi ta opp Sovjets utenrikspolitikk.

Partisjef Leonid Bresnjev taler.

Sovjet: sosialisme i ord - imperialisme i handling

I utenrikspolitikken har vi store muligheter til å undersøke Sovjets linje. Her har vi sett klare beviser for at Sovjets politikk er lik de kapitalistiske landene sin politikk.

WARSAWAPAKTEN

Sovjets militærallianse er blitt lik NATO. Den er rettet mot de øst-europeiske folkenes sjølråderett og retten til å gjøre opprør mot kapitalismen. I 1968 invaderte Warszawapakten på imperialistisk vis Tsjekkoslovakia. I 1970 ble Warszawapakt-tanks rettet mot et stort og progressivt arbeideropprør i Polen. Sovjet undertrykker de mindre landene i Øst-Europa med store russiske militære styrker i hvert land. Romania, som har nektet å ha russiske tropper på sin jord, trues med invasjon.

Da det sosialistiske Albania brøt med Warszawapakten, ble landet lagt under hardt politisk og økonomisk press fra Sovjet.

IMPERIALISTISK MILITÆR OPPRUSTNING OVER HELE VERDEN

Sovjet brer sine flåtestyrker og baser over hele verdenskartet for å konkurrere med USA om å være verdens ledende »politimann». Verdens folk har ingen interesse av dette. Sosialistiske land må ikke bygge opp et offensivt forsvar. Å eksportere »sosialisme» med kanonbåter og polarisraketter er imperialistisk politikk. Revolusjon gjennomføres i hvert enkelt land med egne krefter. Det finnes ikke eksempler på at Sovjets flåte i

Middelhavet, Det indiske hav, Stillehavet eller noe annet sted har betydd noe positivt for frigjøringskampen. Tvert imot gir Sovjets flåtestyrker bare USA nye påskudd til å fortsette sin opprustning over hele verden.

UTBYTTING AV U-LANDA

Sovjets militære utbredelse i verden er nært knytta til økonomiske investeringer. Sovjet praktiserer imperialistiske retningslinjer for sin politikk overfor u-landa:

– Sovjet gir ikke rentefrie lån til u-landa som Kina gjør. Derimot inneholder Sovjets avtaler ofte bestemmelser om at u-landet må bruke lånet til kjøp av sovjetiske varer. I 1971–72 fikk India 223,5 millioner rupier i lån fra Sovjet, men i samme tidsrom måtte landet betale tilbake 409,1 mill. rupier i avdrag og renter på tidligere lån til Sovjet.

USA og Sovjet som »verdenspolitikk»

– Sovjet er interessert i militære baser i de u-landa de investerer i. Eksempler er: India, Bangla Desh, Egypt og Warszawa-paktlandene.

– I Kambodsja i Indokina har Sovjet nektet å anerkjenne regjeringa til frigjøringsbevegelsen. I stedet støtter Sovjet den USA-innsatte regjeringa til Lon Nol. Eksemplet viser at også i Indokina er Sovjets politikk bestemt av økonomiske og imperialistiske hensyn, ikke av støtte til verdens folk.

UTPRESSING AV KINA OG ALBANIA

Da Kina og Albania i slutten av 50-åra startet kritikken mot den kapitalistiske utviklinga i Sovjet og nektet å gjennomføre Krustsjovs prinsipper i sine egne land, ble de satt kniven på strupen:

Enten måtte de godta Krustsjovs linje, eller så ville de sovjetiske hjelpeprosjekter i Kina bli trukket tilbake. Salg av korn til Albania ville opphøre. Disse tiltakene rammet Kina og Albania svært hardt. Presset fra Sovjet har økt med åra, i 1969 gikk Sovjet så langt at de presset fram et grensesammenstøt med Kina ved grensa i Nord-Kina.

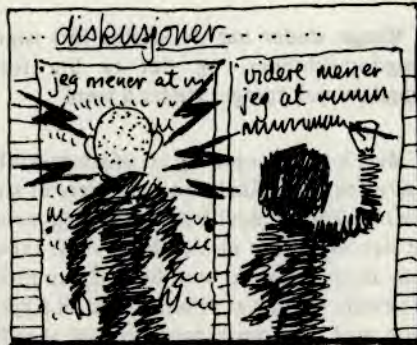
SIKKERHETS OG SAMARBEIDSKONFERANSENE

Bresnjev og Nixon har gått i spissen for »sikkerhets- og samarbeidskonferanser» verden over. De har fått i stand en europeisk konferanse, og prøver seg nå med en asiatisk og en verdensomfattende.

forts. n. side

-Bli med på

SOMMERLEIR!

TIDER: Østlandet/Sørlandet: 5.-12. august og 12.-19. august
 Vestlandet (Herdla): 5. august-12. aug., Trøndelag: 5.-12. aug.
 Nordland (autagelig): 5.-12. august, Troms & Finnmark (Senja): 27. juli-5. august.

—snakk med noen du kjenner i **RØD UNGDOM** eller skriv til oss! (Helt så snart du kan, pga. matbestilling o.l.)

(forts.)

Innholdet i konferansene er at de to imperialismaktene vil slå seg sammen for å kunne konsentrere kreftene på andre felter enn å kjempe mot hverandre. Blir de enige, kan Nixon frigjøre store militære krefter til bruk mot folkene i Asia og Latin-Amerika, mens Bresnev kan konsentrere seg bedre om opprustninga mot Kina, og fortsette sin militære utbredelse.

Men verdens råvarer og markeder er begrenset. USA og Sovjet sine interesser vil stadig kolliderer i India, Midt-Østen, EEC-landa, Indokina og Latin-Amerika. Det er imperialistenes jakt på markeder og profitt som er grunnen til krig og opprustning. Varig fred i verden kan bare sikres gjennom folkenes kamp mot imperialistenes utbytting og herredømme i hvert enkelt land, og ikke gjennom avtaler mellom imperialismaktene.

Viktig materiell om Sovjet som vi har hentet de fleste opplysningene våre fra: Bo Gustavsson: Sosialkapitalismen.

Oktoberhefter: »Lederne i SUKP er de største splittelsesmakere i vår tid»
 »Om Krustsjøvs falske kommunisme»
 »Er Jugoslavia et sosialistisk land?»
 Enver Hoxha: »Talen i Moskva den 16/11 1960»

Utgitt av Folkerepublikken Kinas ambassade: »Om avvisning av den moderne revisjonismen».

»How the Sovjet revisionists carry out all-round restoration of capitalism in the USSR».

Alt dette kan bestilles fra Oktober forlag.

ALBANIA – knapt større enn HEDMARK!

Likevel klarer de seg fordi de stoler på seg selv, sine egne krefter. Og folket får stadig bedre levevilkår, fordi arbeiderklassen har makten.

LEGG FERIEEN DIT I ÅR

og se selv hvordan marxismen-leninismen fungerer i praksis!

TIDER FOR TURENE:

27.juni - 11. juli

11.juli - 25. juli

25.juli - 8. august.

Prisen blir på ca 1200 kroner for mat, reise og opphold.

SKRIV TIL: Vennskapssambandet Norge - Albania

Postboks 8303, Hammersborg, Oslo 1

all you need is.. love?

NOEN KOMMENTARER TIL KRISTENDOMMEN MED UTGANGSPUNKT I EN LØPESEDDEL FRA »CHILDREN OF GOD»

»Kapitalisme og maktsyke vil ikke komme til å forsvinne fordi menneskene ikke elsker hverandre. Men ved å bli kjent med den største av alle revolusjonære – Jesus – kan man fri seg fra de problemene som dette samfunnet skaper.» Dette står i en løpeseddel som Children of God har gitt ut.

Denne løpeseddelen har Children of God laget. Den er på engelsk.

Mange ungdommer har økonomiske problemer. Det blir dyrere å leve og pengene strekker sjelden til. Ungdomsklubber er en mangelvare, og ungdommen har få steder å være. I tillegg til dårlige bomiljø, som f. eks. trange leiligheter i svære høyblokker, må mange tilbringe fritida si på gata eller på dyre kafeer.

Reklamen er med på å skape en bestemt sort ungdom. En ungdom som bør være mest mulig vellykka på flest mulig områder. Det er klart at vi blir påvirket av det og prøver å bli slik vi også.

Jeg tror veldig mange unge føler disse tingene som et stort press. Det er et hardt og utrygt miljø, og kanskje nettopp derfor kan kristendommen virke som et alternativ for å komme vekk fra problemene.

Mange steder har de kristne fått istand ungdomsklubber, og det er bra fordi ungdommen trenger steder å være.

Men hva skal egentlig en ungdomsklubb være for noe? Skal den bare være et sted hvor vi kan slå ihjel fritida vår? Jeg mener at den skal være et sted hvor vi får tilbud om aktivisering. Et sted hvor vi kan prøve å utvikle oss slik at vi blir istand til å gjøre noe med det som vi misliker, slik at vi får tro på oss selv. Klubben bør være et sted hvor vi også kan diskutere felles problemer og prøve å finne måter vi kan løse dem på. På denne måten kan vi klare å skape bedre forhold utenfor klubben også.

Jeg mener at dette ikke skjer i de kristne ungdomsklubbene fordi det er en del i den kristne lære som er til hinder for dette. Fordi den du skal tro på er Gud, og du skal ha tillit til at han gjør det som er best for deg. Mange kristne mener at hvis alle menneskene elsket hverandre ville det skape en bedre verden.

Men jeg tror ikke at Nixon ville stoppe Vietnamkrigen dersom vi pratet kjærlighet for ham eller at kapitalistene ville elske arbeiderne istedenfor å utbytte dem dersom vi ba om det. De interessene som ligger bak slike ting, det at noen folk lever av andres arbeid, er disse folka ikke villig til å gi opp. Ikke ved et eksempel fra historien har vi sett at de har gjort det. Derfor må folket selv kjempe for sine rettigheter og kjempe for å opprette et nytt system, sosialismen, der det ikke skal være mulig å utbytte andre.

Det er ikke bare arbeiderne som blir undertrykt, størsteparten av folket i de kapitalistiske landa og ikke minst ungdommen, er også undertrykt av kapitalistene.

Lenin skriver blant annet at bare arbeidermassenes klassekamp som på alle måter drar de bredeste lag av proletariatet inn i bevisst og revolusjonær samfunnsmessig

praksis er virkelig i stand til å befri de undertrykte masser fra religionens åk. Det vil si at det bare er gjennom praksis og vår egen innsats at vi kan klare å forandre på ting vi mener er gærne. Og når vi gjennom denne praksisen ser at det nytter å kjempe, vil vi ikke lenger ha behov for å håpe at en gud skal løse problemene for oss.

Det er klart at folk som er kristne godt kan bli medlemmer av Rød Ungdom. Det er kristne som er medlemmer og det går bra fordi det er mange saker vi er enige om og som vi kan kjempe sammen om. Men vi tror ikke at det finnes noen gud som løser problemene for oss, så i den grad kristendommen er et hinder for å reise folk til kamp for sine krav må vi bekjempe den.

Den øverste tegningen er tatt fra »Livets brød», en avis utgitt av ei gruppe som kaller seg »Guds fred».

Den nederste tegningen er vårt svar. Noen folk, som f.eks. kineserne og albanerne, har klart å fri seg fra utbytting gjennom egen kamp.

bra landsmøte i RØD UNGDOM

– Hvordan var det å være med på Rød Ungdoms landsmøte?

Freddy, rørlegger, 21 år: Det var kjempegøy. Jeg har aldri vært med på landsmøter før og trodde at det var noe veldig alvorlige greier med svære hauger med dokumenter en måtte pøye gjennom.

Den nye formannen i Rød Ungdom,
Helge Øgrim.

Det ser jo slik ut på TV. Men sånn var det ikke her. Vi hadde det virkelig gøy.

– Dere diskuterte vel en del politikk?

Freddy: Sjølsagt, vi diskuterte spesielt tre saker, den politiske plattformen for organisasjonen, om vi skulle skifte navn og hvem vi skulle velge til sentralstyret. Vi diskuterte mye i smågrupper. Det var fine og grundige diskusjoner, ikke noe snakk om å sluke rått de forslaga som var lagt fram. Jeg synes diskusjonene om navnet og sentralstyret var de beste.

– Er du fornøyd med det sentralstyret som ble valgt?

Freddy: Jeg er faktisk imponert over at det ble så bra. Jeg visste ikke at vi hadde så mange unge freske folk å velge blant.

Tidligere valgte vi folk utfra erfaring og skoloring, det vil si godt grep om det teoretiske. Nå bestemte vi oss for at vi ville ha mange helt unge, så og så mange fra forskjellige skoleslag og unge arbei-

dere, og ca. halvparten jenter. Ut fra det valgte vi de beste folka vi har. Vi satte også som et krav at de vi valgte måtte ha mange venner utenfor ml-bevegelsen, vi ville ikke ha noen pamper!

– Jeg har hørt at dere hadde fest lørdagskvelden?

Freddy: Den var suveren. Vi ble mye bedre kjent med hverandre. Det var jo folk fra hele landet på møtet, helt oppe fra grensa mot Sovjet! Vi hadde »kultur-fest», mye visesang, allsang og også en sketsj. Noe var øvd inn på forhånd, men det var også en del som ble tatt på sparket: »Vi vet det er en som er flink til å synge fra Tromsø her, kan ikke du synge ei vise?» Mye sånt.

– Hvilke inntrykk sitter du igjen med?

Freddy: Det var så mange unge, glødende folk på landsmøtet at jeg har stor tro på framtida. Folk gleda seg til å komme hjem å jobbe med det nye vi skal bli: En organisasjon for all rød ungdom!

VEDTAK PÅ LANDSMØTET:

RØD UNGDOM arbeider for raskt å bli en kommunistisk masseorganisasjon av ungdom.

RØD UNGDOM bygger på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.

RØD UNGDOM er AKP(m-l)s ungdomsorganisasjon.

Tida krever en ny slags organisasjon – derfor bygger vi RØD UNGDOM!

Vi er stolte av historia til SUF(m-l), hvorfor har vi da skiftet navn til Rød Ungdom?

I mange år nå har SUF(m-l) vært den ledende organisasjonen i å ta opp ungdommens krav om forbedring og kamp for sosialismen i Norge. SUF(m-l) har vært en organisasjon der det ble stilt harde krav til medlemmene både når det gjaldt arbeid og politisk skoloring.

Dette var nødvendig i ei tid da SUF(m-l) måtte ta seg av mange oppgaver som det nye kommunistiske partiet AKP(m-l) nå har tatt på seg. Det var nødvendig for å få i gang den marxist-leninistiske bevegelsen i Norge.

Men situasjonen har endra seg. Vi har gått kraftig framover, partiet er stifta en organisasjon av typen det gamle SUF(m-l) er ikke lenger nødvendig, den er tvert imot et hinder for å komme videre.

Derfor er vi nødt til å forandre organisasjonen. Det ungdommen trenger er en organisasjon som kan samle tusenvis til kamp for sine interesser i dag, og for den sosialistiske revolusjonen.

Vi har satt oss som mål å bygge videre på det bra ved SUF(m-l), men forkaste alt det som hindrer oss i å komme videre. Det betyr at vi ikke kan stille krav om at du veit alt om Stalin, sovjetrevisjonismen og fagforeningsarbeid for å bli med, men at du hele tida har muligheter til å lære

mer gjennom å slåss for ungdommens interesser i ditt miljø, og gjennom å studere. Der du har sjansen til å utvikle deg til kommunist, ikke nødvendigvis være det når du blir med.

Denne forandringen betyr i virkeligheten at det vi driver med er å bygge en helt ny organisasjon, en organisasjon for all rød ungdom.

Vi skiftet navn fordi dette navnet sier mye mer om hva vi er, og særlig om hva vi skal bli.

svaer fra SFU

på intervjuet med Stein Buan i forrige nummer.

Røde Garde nr. 3/73 har et intervju med Stein Buan, tidligere sentralstyremedlem i SFs Ungdom. Årsaken til intervjuet er at Stein Buan hevder at 37 medlemmer har meldt seg ut av SFs Ungdom. Vi vil ikke her kommentere det han fremstiller som politiske motsetninger i organisasjonen. Hva SFs Ungdoms politiske linjer skal være, og hvordan vi skal videreutvikle demokratiet, diskuteres kontinuerlig på alle plan i SFs Ungdom. Dette er sjølsagt ingen diskusjon å ta opp i en eksternt ml-avis.

Derimot vil vi kort avvise noen uriktige påstander. Stein Buan hevder at 37 har meldt

seg ut av organisasjonen. – SFU har mottatt 8 utmeldinger. Halvparten av disse var ikke betalende medlemmer i 1972.

Når det gjelder de 17 «utmeldte» fra Vefsn SFU og de 4 fra Nesna SFU så trenger de en spesiell kommentar. Fra Nesna SFU fikk vi 1 utmelding i mai -72, og ingen er utmeldt i 1973. I Vefsn SFU har vi aldri hatt 17 medlemmer. 9 medlemmer gikk ut i mai-juni 1972, og ingen er utmeldt i 1973.

I enhver ungdomsorganisasjon vil det være en viss medlemssirkulasjon. Også vi kunne lage lange lister over utmeldte fra SUF(m-l) de siste

årene, – til og med uten å ty til overdrivelser og tanke-spinn. Vi synes bare det er litt liten vits i det.

SFs Ungdom støtter opp om, og jobber aktivt i Solidaritetskomiteen for Vietnam og Fellesrådet for det sørlige Afrika. Stein Buan påstår at SFU jobber i Fellesrådet «blant annet fordi SFU har formannen der». Dette er en grov mistenkeliggjøring av SFUs frontpolitikk, en løst påstand uten tilknytning til virkeligheten. Formannen i Fellesrådet er forøvrig ikke medlem av SF/SFs Ungdom.

Stein Buan sier videre at en artikkel til SFUs interne diskusjonsblad ble utsatt på ubestemt tid. Et enstemmig sentralstyre, iberegnet Stein Buan, vedtok å utsette artikkelen til neste nummer, fordi vi ville oppsummere landsmøtet vårt hurtigst mulig.

Styrkes enheten på venstresida ved at det i ml-rørslas eksterne og interne publikasjoner stadig vekk skrives usaklige og uriktige kommentarer, artikler og intervjuer om SF/SFs Ungdom?

svaer fra Stein Buan og Røde Garde.

Fordi redaksjonen i Røde Garde mottok svaret fra SFU etter at resten av artiklene var levert til trykkeriet, var det umulig for Stein Buan å skrive noe svar sjøl. Røde Garderedaksjonen står ansvarlige for den skriftlige utformingen av dette svaret etter telefonsamtale med Stein Buan.

«Tallet 37 som står i Røde Garde er basert på opplysninger jeg har fått både fra personer som er og som har vært medlemmer i SFU. Det er riktig som SFU sier at de 17 i Vefsn trenger en nærmere kommentar. Jeg fikk brev fra en i Vefsn SFU som oppgav tallet 17. Det viste seg senere at tallet skulle vært 16, men at dette gjaldt både medlemmer og sympatisører av SFU. Medlemmene av Vefsn SFU dette gjelder, sier at de delvis gikk i passivitet etter landsmøtet i SFU i 1971, men at de ikke meldte seg ut før i februar 1973, sammen med oss. Det siste gjelder også for Nesna. Det er mulig at melding om dette ikke er sendt til sentralstyret i SFU ennå.

Sentralstyret har også reist tvil om to personer fra Steinkjer. Dette er også en feil fra vår side, de var fra Levanger. Jeg beklager disse feilaktige opplysningene.

Det tallet jeg oppgav i Røde Garde vil bli redusert noe etter å ha korrigert disse feilene. Etter at denne artikkelen ble trykt, har vi imidlertid fått henvendelse fra flere som har meldt seg ut av samme grunner som oss.

Dere kunne sikkert som dere sier lage lister over folk som har meldt seg ut av SUF(m-l). Men det som er viktig, og som også var hensikten med intervjuet i Røde Garde, er vel ikke at folk melder seg ut, men hvorfor de melder seg ut. Ett av de viktigste argumentene mine for å gå ut var SFs parti-egoisme. Denne synes jeg bare har blitt mer og mer tydelig etter diskusjonene om valg samarbeid på venstresida til høsten.

Styrkes enheten på venstresida ved at ml-rørsla til stadighet skriver usaklige og uriktige artikler osv. om SFU, spør dere. Selvfølgelig, hvis det var sånn, ville det være til skade for enheten. Men utover de feilaktige opplysningene jeg sjøl har gitt og som jeg beklager, kan jeg ikke se at noe sånt «til stadighet» skrives i ml-rørslas propaganda. Det er mulig dere sikter til en del intervjuer i Klassekampen med SFere som går inn for valg samarbeid med AKP(m-l). Dette synes jeg er meget saklige kommentarer.

For å stille et spørsmål tilbake: Styrkes enheten på venstresida ved at SF går inn for et valg samarbeid med front både mot høyre og mot venstre (AKP(m-l))?

En ting til: I Ungsosialisten (avisa til SFU) står det at jeg stod isolert i SFs Ungdom. Hvis det var tilfelle at jeg «stod isolert», er det ikke da rart at jeg ble valgt inn i sentralstyret i høst?»

Sjølsagt er vi enige med SFU i at usaklige og uriktige kommentarer svekker enheten på venstresida. I den grad vi har skrevet noe som ikke er riktig, har det vært fordi vi har fått feilaktige opplysninger. Vi er for enhet med SFU og andre progressive på saker vi er enige, men vi vil fortsatt kritisere politikken deres når vi mener den er feilaktig.

Røde Garde-red.

HEFTE NR. 2
I OKTOBER-SERIEN
OM FOLKETS HISTORIE

Pris kr. 4,-
kan bestilles gjennom
Oktober-bokhandlene

Oktober, Boks 8379,
Hammersborg, Oslo 1.

FOLKETS
2 HISTORIE

SLIK BEGYNTE
ML-BEVEGELSEN:

SUF MOT
SF 1967

EN DOKUMENTASJON

VEDTAK FRA SUFs 4. LANDSMØTE 1967
ARTIKLER FRA ORIENTERING OG
UNGSOSIALISTEN

Redigert av Sverre Knutsen

Kinesiske turnere i Norge

»De tre viktigste sitatene for idrett er:

- Sette vennskap først og konkurranse i annen rekke. Konkurransen skal styrke vennskap og ikke splitte det.

- Vinneren må lære av taperen like mye som omvendt.

- Frem folkets fysiske kultur og bygg folkets helse.»

»Man kan ikke gå lenge i en kinesisk by uten å støte på en kurvball. Det var liksom alltid i nærheten. Mange benyttet småpauser i arbeidet til ballspill. På de skolene vi besøkte hadde ele-

vene to pauser på 15 minutter hver dag for gymnastikk (utenom gym-timen).»

»En av de viktigste ordningene er at aktive idrettsfolk, særlig de beste, i deler av året må være på en fabrikk eller folkekommune og organisere masseidrett der. Konkurransen er til for å popularisere masseidretten ble det presisert.»

»Idrett i Norge og Kina er så klare kontraster som noe kan bli.»

Disse sitatene er hentet fra en artikkel av Lasse Efskind i Kina og Vi, organ for vennskapssambandet Norge - Kina.

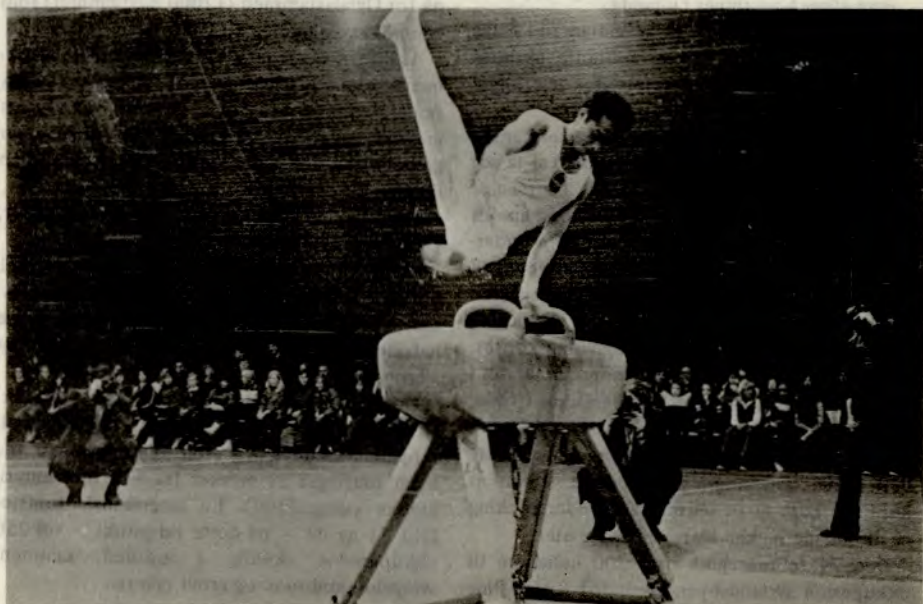

Tirsdag 27. mars var en tropp turnere fra Folkerepublikken Kina på besøk i Njårdhallen i Oslo for å holde oppvisning. Besøket var et ledd i en verdensomfattende turne. I Njårdhallen var det ikke mer enn 300 tilskuere (Turnforbundet svikta totalt med annonser), men i Bergen var det nesten 1500 tilstede.

De kinesiske turnerne hadde invitert norske turnere til å være med på oppvisningen, og som symbol på vennskapet mellom de norske og de kinesiske idrettsutøverne var en fra hvert land oppe på bøylehesten og turnet sammen. Turning er en forholdsvis ny sport i Kina, men får større og større utbredelse.

Bredden i den kinesiske troppen var stor, alt fra eliteturnere til noen som hadde svake punkter der de fikk støtte fra trenerne sine.

Mye fin idrett som flere burde hatt glede av å se – men det må den dårlige annonseringa til turnforbundet ta skylda for.

Røde Garde

Avisa til RØD UNGDOM

c/o Klassekampens distribusjon,
Boks 6179 ETTERSTAD, Oslo 6.
Postgiro 20 60 68.

adresse:

WOUNDED KNEE!

»De gav oss mange løfter, flere enn jeg kan huske, men de holdt aldri mer enn ett, de lovte å ta vårt land – og de tok det.» Dette er et sitat fra en gammel indianerhøvding. Slik er historia om den amerikanske staten og indianerne i USA.

En av de verste indianermassakrene i historia foregikk ved Wounded Knee i 1890 da 300 indianere, menn, kvinner og barn, med høvdingen Big Foot ble meiet ned av amerikanske kuler. Indianerne var først blitt tvunget til å levere fra seg våpnene sine, deretter startet massakren. Bare 50 stykker av Big Foots flokk på 350 indianere overlevde. Nyttårsdagen 1891 ble de frosne likene lagt i en massegrav ved Wounded Knee.

Denne massakren og en god del andre liknende episoder var noen av de metodene den amerikanske staten brukte for å ta indianernes jord og drive dem inn i reservertene. Disse reservertene er rene slumområder der indianerne har fått en liten jordlapp de kan dyrke. De har fått den jorda andre ikke kunne bruke, mange steder er ikke utbyttet nok til livets opphold. Annet arbeid i reservertene finnes nesten ikke.

Indianerne i USA hører til de absolutt fattigste i landet, deres historie er en historie som nesten bare består av undertrykkelse og nød.

1. En indianers gjennomsnittsalder er 44 år, negere 66, mens en hvit lever i 72 år.
2. 40 prosent av indianerne er arbeidsløse, flere steder er tallet atskillig høyere.
3. 12 prosent av indianerne er analfabeter.
4. Gjennomsnittsinntekten til de indianerne som har arbeid er halvparten av den ikke-indianske befolkningen.
5. I Canada har ikke indianerne stemmerett.
6. Tusener av indianere er alkoholikere.
7. Det er sju ganger mer tuberkulose blant indianere enn i den øvrige amerikanske befolkning.

8. Hvert tredje barn i Arizona lider av øyesykdommen trakom. En sykdom som man ellers bare finner i u-landa.

Dette er bakgrunnen til at indianerne i dag reiser seg og går til såpass militante aksjonsformer som å okkupere en landsby og erklære dem for fritt område.

Det finnes et kontor under det amerikanske innenriksdepartementet som liksom skal ta seg av indianernes interesser. Dette BIA (Bureau of Indian Affairs) er utelukkende et redskap for den amerikanske staten til å fortsette å undertrykke og utbytte indianerne. Så ille er det at til og med den amerikanske innenriksministeren har satt fram forslag om at kontoret skal legges ned og bare bli et teknisk rådgivningskontor. »Om dette blir den endelige løsning», heter det i en pressemelding fra USA-ambassaden i Oslo, »vil indianerne raskere kunne oppnå selvbestemmelse i de sakene som angår dem.» Med dette innrømmer altså den amerikanske staten at kontoret bare er et redskap for undertrykking og at indianerne kan klare seg bedre uten.

Den 29. februar gikk over 200 indianere til okkupasjon av landsbyen Wounded Knee i Pine Ridge-reservatet i Nord-Dakota. Reservatet er

Springende Bjørn holder vakt i Wounded Knee.

nå for Oglalastammen (12000 medlemmer) som er en Sioux-stamme.

Aksjonen var ledet av American Indian Movement (AIM). Ett av kravene de stilte var at USA skulle innfri de 371 avtalene som var inngått mellom indianerne og staten. Alle avtalene var godkjent av den amerikanske kongressen, men ikke en var overholdt.

Dessuten har AIM krevd å få reservatets leder, Dick Wilson, avsatt.

»AIM vil at regjeringen skal følge de 371 punkter i avtalen som er ratifisert av kongressen. Vi vil ha kontroll over vårt land og bedre helsestell og undervisning for vårt folk», sa Vernon Beelecourt, en talsmann for AIM.

Under okkupasjonen ble det tatt 11 gisler. Disse ble senere frigitt, og gislene valgte da å bli i byen. Umiddelbart etter okkupasjonen ble byen omringet av styrker fra FBI (det amerikanske statspolitiet). En amerikansk domstol fant 31 av de – på dette tidspunkt – vel 250 okkupantene skyldig i »uorden, sammenhengeløse, innbrudd og grovt tyveri».

AIM (American Indian Movement) er en

organisasjon som siden dannelsen i 1967 har vært aktive i kampen for indianernes rettigheter. Vi kjenner AIM fra en aksjon som foregikk i november i fjor. Da foretok medlemmer av AIM »De brutte løfters reise» til Washington. De hadde med seg en lang liste med klager til byrået for indianske saker (BIA). De okkuperte da BIA-bygningen. Da de etter en ukes forhandlinger forlot bygningen, hadde regjeringen akseptert en god del av kravene fra AIM.

AIM har også stått bak en del rettsaker om forbrytelser som er gjort mot indianerne, men dessverre har det ikke kommet stort ut av disse rettsakene.

Nå er okkupasjonen i Wounded Knee avblåst. Mye av hensikten med den ble oppnådd. Over hele verden ble det skrevet og snakket om indianernes levevilkår i USA, solidaritetskomiteer for indianernes sak er dannet – også i Norge. Indianerne oppnådde å komme i forhandlingsposisjon med den amerikanske regjering, med løfter om at deres leveforhold skal forbedres.